

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-03-12
Besvaras senast
2019-03-20 kl. 12.00

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2018/19:385 Landsförräderibrott för IS-terrorister

Sverige har skickat en väpnad styrka till Irak för deltagande i den militära utbildningsinsats som genomförs av koalitionen mot Islamiska staten (IS). Det svenska bidraget har till uppgift att stötta och utbilda de irakiska försvarsstyrkorna.

Halshuggningar, folkfördrivningar, kidnappningar, sexslaveri, massvåldtäkter och bestialiska avrättningar. De brott som IS begått i Syrien och Irak är inget annat än folkmord mot religiösa minoriteter. Det är uppenbart att de värderingar som IS står för, vilka tar uttryck i extremt våld, är brott mot grundläggande mänskliga rättigheter och strider mot svenska värderingar som alla människors lika värde, rätten till liv, religionsfrihet, yttrandefrihet och rörelsefrihet.

Jag menar att den svenska lagstiftningen om landsförräderi måste uppdateras till att stämma överens med nutida förhållanden där Sverige allt oftare deltar i internationella insatser för fred och stabilitet i världen. I nuvarande lagstiftning (22 kap. brottsbalken) definieras landsförräderi som en handling som – när riket befinner sig i krig – missgynnar, missleder, förråder det svenska totalförsvaret eller åt fienden anskaffar krigsfolk, egendom eller tjänster. Det första rekvisitetet är tydligt: Sverige måste vara i krig för att landsförräderi skall bli gällande.

Den nuvarande lagstiftningen är för stram och är inte anpassad efter den globala värld vi i dag lever i. Det är förmodligen få som skulle påstå att Sverige, genom att sända en väpnad styrka till Irak, befinner sig i krig. Däremot skulle nog många anse att Sverige deltar eller medverkar i stabilitets- och fredsskapande insats för Irak. Det är en definitionsskillnad som är ytterst viktig när lagen tolkas.

När Sverige väljer att sända militär och humanitär styrka i syfte att försvara de mänskliga rättigheterna – som vi tillsammans med FN står bakom – bör man ställa sig frågan hur svenska medborgares militära motstånd till detta bör kategoriseras. Det centrala är hur vi klassificerar försvar och fiende. I en global värld tyder mycket på att dessa två begrepp alltmer flyttas upp på en högre internationell nivå.

Med detta som bakgrund menar jag att Sverige bör utreda om lagen om landsförräderi bör omformuleras och även inkludera motstånd mot svenska

trupper, militära som humanitära, även i konflikter globalt. Det är i mina ögon ett svek mot den svenska rättsstaten och de värderingar som den står bakom när en svensk medborgare strider för en terroristorganisation mot en främmande stat som Sverige stöttar militärt. Därför anser jag att brottet landsförräderi behöver uppdateras och inkludera en modern version av landsförräderi, det vill säga när man strider mot en stat som Sverige stöttar militärt.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga justitie- och migrationsminister Morgan Johansson:

Avser regeringen att förändra brottet landsförräderi så att det även inkluderar svenska medborgare som strider mot en stat som Sverige stöttar militärt?

.....

Robert Hannah (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren